

ঈশ্বৰৰ আগত কেনেকৈ জ্ঞানী হ'ব লাগে

তেনেহ'লে প্ৰজ্ঞা ক'ৰ পৰা আহে? আৰু
বুজাবুজিৰ স্থান ক'ত? তেতিয়া তেওঁ
মানুহবোৰক ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাৰ
ভয়, সেইটোৱেই হৈছে জ্ঞান; আৰু
বেয়াৰ পৰা আঁতৰি যোৱাটোৱেই হৈছে
বুজাবুজি। ইয়োৱা ২৮:২০,

প্ৰভুৰ ভয় হৈছে প্ৰজ্ঞাৰ আৰম্ভণি, তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলোৰে ভাল
বুজাবুজি থাকে, তেওঁৰ প্ৰশংসা চিৰকাললৈকে থাকে। গীতমালা ১১১:১০

তেতিয়া মই দেখিলোঁ যে পোহৰে যিমানদূৰ আন্ধাৰতকৈ বেছি, সেইদৰে প্ৰজ্ঞাই
মূৰ্খামিতকৈ বেছি। উপদেশক ২:১৩

নগৰত থকা দহজন বীৰতকৈও প্ৰজ্ঞাই জ্ঞানীক শক্তিশালী কৰে।

উপদেশক ৭:১৯ পদ

যদি তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজনৰ জ্ঞানৰ অভাৱ হয়, তেন্তে তেওঁ
ঈশ্বৰৰ ওচৰত অনুৰোধ কৰক, যিজনে সকলোকে উদাৰতাৰে দিয়ে আৰু
তিৰস্কাৰ নকৰে; আৰু তেওঁক দিয়া হ'ব।" কিন্তু তেওঁ বিশ্বাসেৰে বিচাৰক, একো
দোল খাই নাথাকিব। কিয়নো যি লৰচৰ কৰে, তেওঁ বতাহে ঠেলি দিয়া আৰু
লৰচৰ কৰা সাগৰৰ ঢৌৰ দৰে। কিয়নো সেই মানুহে প্ৰভুৰ পৰা কোনো বস্তু
লাভ কৰিব বুলি নাভাবিব। দ্বৈত মনৰ মানুহ সকলো পথতে অস্থিৰ।

যাকোব ১:৫-৮

তোমালোকৰ মাজত কোন জ্ঞানী আৰু জ্ঞানেৰে সমৃদ্ধ? তেওঁ ভাল কথা-
বতৰাৰ দ্বাৰাই জ্ঞানৰ নম্রতাৰে নিজৰ কৰ্ম দেখুৱাওক। কিন্তু ওপৰৰ পৰা অহা
জ্ঞান প্ৰথমে নিৰ্মল, তাৰ পিছত শান্তিপূৰ্ণ, কোমল আৰু সহজ-সৰল, দয়া আৰু
ভাল ফলেৰে ভৰা, পক্ষপাতিত্বহীন আৰু ভণ্ডামিহীন। যাকোব ৩:১৩, ১৭

প্ৰভুৰ ভয় জ্ঞানৰ আৰম্ভণি, কিন্তু মূৰ্খসকলে জ্ঞান আৰু শিক্ষাক তুচ্ছজ্ঞান
কৰে। হিতোপদেশ ১:৭

যি মানুহে জ্ঞান বিচাৰি পায় আৰু যিজনে বুদ্ধি পায়, তেওঁ ধন্য।

হিতোপদেশ ৩:১৩

মোৰ পুত্ৰ, যদি তুমি মোৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰি মোৰ আজ্ঞাবোৰ তোমাৰ
লগত লুকুৱাই ৰাখক; যাতে তুমি তোমাৰ কাণ প্ৰজ্ঞাৰ প্ৰতি হেলনীয়া
কৰা, আৰু বুদ্ধিৰ প্ৰতি তোমাৰ হৃদয় প্ৰয়োগ কৰা; হয়, যদি তুমি জ্ঞানৰ
বাবে চিঞৰি উঠে, আৰু বুদ্ধিৰ বাবে মাত উচ্চ কৰিছা; যদি তুমি তাইক
ৰূপৰ দৰে বিচাৰিছা, আৰু লুকাই থকা ধনৰ দৰে তাইক বিচাৰিছা;
তেতিয়া তুমি যিহোৱাৰ ভয় বুজি পাবা আৰু ঈশ্বৰৰ জ্ঞান পাবা। কিয়নো
প্ৰভুৱে জ্ঞান দিয়ে, তেওঁৰ মুখৰ পৰা জ্ঞান আৰু বুদ্ধি ওলায়। তেওঁ ধাৰ্মিক
লোকৰ বাবে সুস্থ জ্ঞান ৰাখে; তেওঁ বিচাৰৰ পথ ৰক্ষা কৰে আৰু নিজৰ
পবিত্ৰ লোকসকলৰ পথ ৰক্ষা কৰে। তেতিয়া তুমি ধাৰ্মিকতা, বিচাৰ, আৰু
ন্যায় বুজি পাবা; হয়, প্ৰতিটো ভাল পথ।

হিতোপদেশ ২:১-৯

জ্ঞান লাভ কৰক, বুজাবুজি লওক: পাহৰি নাযাব; মোৰ মুখৰ কথাৰ পৰাও
অৱনমিত নহ'ব। তাইক ত্যাগ নকৰিবা, আৰু তাই তোমাক ৰক্ষা কৰিব;
প্ৰজ্ঞাই প্ৰধান বস্তু; সেইবাবে জ্ঞান লাভ কৰা, আৰু তোমাৰ সকলো লাভৰ
দ্বাৰা বুদ্ধি লাভ কৰা। তাইক উন্নীত কৰা, তাই তোমাক উন্নত কৰিব,
যেতিয়া তুমি তাইক আলিঙ্গন কৰিবা তেতিয়া তাই তোমাক সন্মান
কৰিব। তাই তোমাৰ মূৰত অনুগ্ৰহৰ অলংকাৰ দিব; হিতোপদেশ ৪:৫-৯

প্ৰভুৰ ভয় হৈছে প্ৰজ্ঞাৰ আৰম্ভণি, আৰু পবিত্ৰৰ জ্ঞান হৈছে বুদ্ধি।

হিতোপদেশ ৯:১০

মূৰ্খৰ বাবে দুষ্ট কাম কৰা খেলৰ নিচিনা, কিন্তু বুদ্ধিমান মানুহৰ জ্ঞান
থাকে। ধাৰ্মিকৰ মুখে জ্ঞান উলিয়ায়, কিন্তু কুটিল জিভা কাটি পেলোৱা
হ'ব। হিতোপদেশ ১০:২৩, ৩১

যেতিয়া অহংকাৰ আহে, তেতিয়া লজ্জা আহে; জ্ঞানহীন লোকে নিজৰ
ওচৰ-চুবুৰীয়াক তুচ্ছজ্ঞান কৰে; হিতোপদেশ ১১:২, ১২
মানুহক তেওঁৰ জ্ঞান অনুসাৰে প্ৰশংসা কৰা হ'ব; হিতোপদেশ ১২:৮

কেৱল অহংকাৰৰ দ্বাৰাই বিবাদ হয়; হিতোপদেশ ১৩:১০
জ্ঞানহীন লোকৰ বাবে মূৰ্খামি আনন্দ; প্ৰভুৰ ভয় হৈছে প্ৰজ্ঞাৰ শিক্ষা;
আৰু সন্মানৰ আগত নম্ৰতা। হিতোপদেশ ১৫:২১, ৩৩

সোণতকৈ জ্ঞান পোৱাটো কিমান ভাল! আৰু ৰূপতকৈ নিৰ্বাচিত
হোৱাতকৈ বুজাবুজি লাভ কৰিবলৈ! হিতোপদেশ ১৬:১৬
যিজনে জ্ঞান পায়, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণক প্ৰেম কৰে; হিতোপদেশ ১৯:৮

সত্য কিনি, বিক্ৰী নকৰিবা; প্ৰজ্ঞা, শিক্ষা আৰু বুদ্ধিও।
হিতোপদেশ ২৩:২৩
যি কোনোৱে প্ৰজ্ঞাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিজৰ পিতৃ আনন্দ কৰে, কিন্তু
বেশ্যৰ লগত থকা জনে নিজৰ ধন-সম্পত্তি খৰচ কৰে।
হিতোপদেশ ২৯:৩

দণ্ড আৰু তিৰস্কাৰে জ্ঞান দিয়ে, কিন্তু নিজৰ মাজতে এৰি দিয়া শিশুৱে
নিজৰ মাকক লজ্জিত কৰে। হিতোপদেশ ২৯:১৫